

ga Rummal parrako! ma olin vimme,
ma pannin wasto, ma ei tahnud sedda
nähha.

Rohko polest sai kästud, et keige meie
lastele need ued rubbid piddid pandud sa-
ma. Agga minna olin janna kuymatta,
ja põtsin ommad lapsed eest ärra, ikka sed-
da rummalaste uskudes: kes surmaks lo-
dud on, sedda ei aita ükski arsti, rohhi.
Siiski on se nüüd tõeste tõssi, et iubba
ni palju tuhhat innimesed, kennele ued
rubbid olnud, keige wähhemalt selle pär-
rast woitwad julged olla, et nemmad mitte
sures rubbis ei surre. Kui nemmad siis
ka üksford teises häigusfes surrewad, mis
ükski neist ei woi ärra hoida, siis olleksin
minna ommeti piddant ommad lapsed ni
sugguse hirmsa surma eest hoidma mis su-
red rubbid saatwad; sest et se mulle nüüd
sel aial mitte ennam woimato ei olleks
olnud.

Kui se arst minnewal aastal siin küllas
käis ja mo lapsed näggi, siis küsis temma
minnust: kas neile need sured rubbid ol-
nud? Ma kostsin: ei volle! Siis ta pal-
lus, et ma neile piddin lastma need ued
rubbid panna, ja finnitäs, et nemmad siis
ial mitte neid suri rubbised ei piddant sa-
ma. Seäl jures ütles temma ka, et se
lääbi wenne, maal ja palju teiste made sees
jubba mitto tuhhat innimesed neist sure
rubbidest peästetud on, kes muido selle hai-
guses olleksid surnud.

Mõtse agga, armas Mart, sinno lap-
sed on praego ni kennad, agga nemmad
woitwad, kui nad sured ribbid saavad, kei-
ge wähhemalt palle näust rikkutud sada.
Sest sedda olled sinna ommeti näinud,
kuida ni mõnni pallest kistud ja hirmus
rubbeil on, ja kes ei tahhaks mitte ka en-
nemine kennad, kui dala näoga lapsed
nähha sada? Need ued rubbid agga, ei